

Dědické řízení

Majetek nebo dluh, který nebyl v (původním) řízení o dědictví zařazen z "důvodu spornosti" do aktiv nebo pasív dědictví, jsou způsobilým předmětem (dodatečného) řízení o dědictví podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu jen tehdy, jestliže byla jejich původní spornost mimo řízení o dědictví odstraněna (například rozhodnutím soudu vydaným na základě žaloby podané podle ustanovení § 175y odst.1 občanského soudního řádu v řízení podle Části třetí občanského soudního řádu) tak, že již nepochybně patří do dědictví, aniž by současně došlo ve vztahu k tomuto majetku nebo dluhu také ke konečnému vyřešení vztahu dědiců (dědiců a pozůstalého manžela). Jen v takovém případě lze dovozovat, že se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, objevil zůstavitelův majetek nebo dluh sice (původně) "vyřazený" pro spornost, nově (po právní moci usnesení, jímž bylo původní řízení o dědictví skončeno) však již mezi účastníky řízení nesporný, ohledně kterého je třeba provést vypořádání mezi dědici.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 1221/2011, ze dne 20.12.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci dědictví po O. B., zremřelé, za účasti 1) Ing. D. B., zastoupené JUDr. J.P., advokátkou se sídlem v P., a 2) I. B., vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 25 D 458/2007, o dovolání Ing. D. B. proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. května 2008 č.j. 24 Co 154/2008-391, tak, že usnesení krajského soudu a usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 9. ledna 2008 č.j. 25 D 458/2007-353 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu v Příbrami k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Okresní soud v Příbrami usnesením ze dne 4.4.2006 č.j. 25 D 346/2005-277 určil, že ke dni smrti zůstavitelky činila obvyklá cena jejího majetku 2.399.234,67 Kč, její dluhy 3.824,- Kč a čistá hodnota dědictví 2.395.410,67 Kč, schválil dohodu dědiček (dcer zůstavitelky Ing. D. B. a I. B.) o vypořádání dědictví a rozhodl, že notářce Mgr. Marii Trčkové jsou povinny zaplatit Ing. D. B. "odměnu 9.959,- Kč, hotové výdaje 356,30 Kč a částku odpovídající dani z přidané hodnoty 1.926,50 Kč" a I. B. "odměnu 8.341,- Kč, hotové výdaje 298,40 Kč a částku odpovídající dani z přidané hodnoty 1.613,70 Kč", že na náhradě nákladů řízení "státu" jsou povinny zaplatit "na účet Okresního soudu v Příbrami" I. B. 2.735,- Kč a Ing. D. B. "mimo již zaplacené částky 3.000,- Kč složené formou zálohy" 265,- Kč a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení; usnesení nabylo (podle potvrzení obsaženého ve spise) právní moci dne 26.4.2006. V řízení vyšlo (mimo jiné) najevo, že u Československé obchodní banky, a.s. byly vedeny pro zůstavitelku účty č. a č. se zůstatky, které činily v době smrti zůstavitelky 267.961,87 Kč a 517.205,73 Kč. Vzhledem k tomu, že při jednání dne 23.1.2006 Ing. D. B. prohlásila, že k účtům "měla dispoziční právo", že "šlo výlučně o její peníze, které si po domluvě s matkou na její účet ukládala", a že "tyto peníze nepatří do dědictví", a že podle vyjádření I. B. učiněném při tomto jednání "peníze na obou účtech patří do dědictví, jde zřejmě také o peníze z dědictví po matce zůstavitelky", soud - jak vyplývá z obsahu spisu - uvedený majetek nezahrnul do soupisu aktiv dědictví, při určení obvyklé ceny majetku zůstavitelky a čisté hodnoty dědictví k němu nepřihlížel a obě dědičky poučil, aby se svých práv k tomuto majetku domáhaly "žalobou mimo dědické řízení".

Podáním ze dne 6.8.2007 se I. B. domáhala, aby bylo dědictví "doprojedináno ohledně zůstatků účtů

uvedených u Československé obchodní banky, a to č. a č.". Svůj návrh zdůvodnila zejména tím, že "prostředky na těchto účtech" v celkové výši 839.167,60 Kč "nebyly zahrnuty do dědictví, ač dle zákona do dědictví náleží v plné výši", a že je "zde splněn předpoklad pro doprojednání dědictví po zůstavitelce".

Okresní soud v Příbrami poté usnesením ze dne 9.8.2007 č.j. 25 D 458/2007-309 zahájil "řízení o dědictví po O. B." a provedením úkonů v řízení pověřil ve smyslu ustanovení § 38 občanského soudního řádu Mgr. M.T., notářku v Příbrami.

Okresní soud v Příbrami usnesením ze dne 9.1.2008 č.j. 25 D 458/2007-353 určil, že ke dni smrti zůstavitelky činí obvyklá cena jejího majetku 3.238.402,27 Kč, "z toho dodatečně najevo vyšlého majetku" 839.167,60 Kč, její dluhy 3.824,- Kč a čistá hodnota dědictví 3.234.578,27 Kč, a potvrdil, že "veškerý dodatečně najevo vyšlý majetek, tj. práva a povinnosti ze smlouvy o účtu číslo 166176866, vedeném u Československé obchodní banky, a.s., a práva a povinnosti ze smlouvy o účtu číslo 166248719 vedeném u Československé obchodní banky, a.s.", "dědí rovným dílem Ing. D. B. a I. B."; současně rozhodl, že notářce Mgr. M.T. jsou povinny zaplatit každá dědička "odměnu 4.930,- Kč, hotové výdaje 138,- Kč a částku odpovídající dani z přidané hodnoty 938,- Kč, tj. celkem 6.006,- Kč" a že žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů řízení. Podle soudu prvního stupně se po právní moci usnesení, jímž bylo skončeno původní dědické řízení, objevil "dodatečně najevo vyšlý" majetek. Protože dědičkami zůstavitelky v původním dědickém řízení byly dcery zůstavitelky Ing. D. B. a I. B. a protože k dohodě o vypořádání dědictví ohledně dodatečně najevo vyšlého majetku mezi dědičkami nedošlo, soud jim potvrdil nabytí dědictví podle dědických podílů.

K odvolání Ing. D. B. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 29.5.2008 č.j. 24 Co 154/2008-391 potvrdil usnesení soudu prvního stupně a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Při svém rozhodování vycházel z toho, že v původním dědickém řízení bylo zjištěno, že zůstavitelka O. B. uzavřela s Československou obchodní bankou, a.s. dne 26.6.2000 smlouvu o vkladu č., z níž zůstavitelce ke dni smrti "vznikla pohledávka vůči bance ve výši 267.961,87 Kč", a dne 3.7.2000 smlouvu o vkladu č., z níž zůstavitelce ke dni smrti "vznikla vůči bance pohledávka ve výši 571.205,73 Kč", a že ke dni smrti zůstavitelky byla jediným majitelem těchto účtů zůstavitelka. I když Ing. D. B. měla dispoziční oprávnění k účtům (tvrdila, že na účtech byly uloženy pouze její peníze), "není účastníkem" těchto smluv. Odvolací soud nejprve dovedl, že práva a povinnosti z těchto smluv "nebyly v původním dědickém řízení projednány" a že "nejsou důvody pro aplikaci ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu", když tvrzení účastníků v tomto směru nelze považovat za sporná (sporné je pouze jejich právní posouzení účastníky), a poté dospěl k závěru, že "zde existuje majetek, který nebyl projednán v původním dědickém řízení" a že dodatečné projednání dědictví bylo "důvodné". Protože dědičky neuzavřely o nově najevo vyšlém majetku dohodu o vypořádání dědictví, musel jim být tento majetek potvrzen podle dědických podílů.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala Ing. D. B. dovolání. Namítá, že "nebyl důvod" k dodatečnému projednání dědictví, neboť tu nebyl žádný majetek, který by nebyl znám v původním dědickém řízení. V původním řízení byly obě dědičky "poučeny a seznámeny" s ustanovením § 175k odst. 3 občanského soudního řádu a "I. B. měla možnost domáhat se zařazení aktiv představujících prostředky na účtech žalobou podle ustanovení § 175y občanského soudního řádu". Tím, že soud jednal o dodatečném projednání dědického řízení ohledně majetku, k němuž nebylo v původním dědickém řízení přihlédnuto ve smyslu ustanovení § 175k odst.3 občanského soudního řádu, byl porušen zákon. Přípustnost dovolání dovolatelka dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu a navrhuje, aby dovolací soud zrušil napadené usnesení a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

I. B. se ztotožnila se závěry soudů a uvedla, že dovolání je "bezdůvodné".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 30.6.2009 (dále jen "o.s.ř."), neboť dovoláním je napadeno usnesení odvolacího soudu, které bylo vydáno před 1.7.2009 (srov. Čl. II bod 12 zákona č. [7/2009](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů a další související zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst.1 písm. a) o.s.ř.], jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozhodnutí proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst.1 písm. b) o.s.ř.], nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst.1 písm. c) o.s.ř.].

Ing. D. B. napadá dovoláním usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně ve věci samé. Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že ve věci nebylo soudem prvního stupně vydáno rozhodnutí, které by odvolací soud zrušil. Dovolání Ing. D. B. proti usnesení odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst.1 písm.c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem (§ 237 odst.3 o.s.ř.).

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst.1 písm.c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst.3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené usnesení odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst.3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní právní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

V projednávané věci bylo pro rozhodnutí soudů mimo jiné významné vyřešení právní otázky, zda může být předmětem tzv. dodatečného projednání dědictví ve smyslu ustanovení § 175x občanského soudního řádu majetek, který byl znám již v původním dědickém řízení a ve vztahu k němuž se soud postupem podle ustanovení § 175k odst.3 občanského soudního řádu omezil na zjištění jeho spornosti a při určení obvyklé ceny majetku a čisté hodnoty dědictví (popřípadě výše předlužení dědictví) k němu nepřihlížel. Protože uvedená právní otázka dosud nebyla dovolacím soudem ve všech souvislostech vyřešena a protože vyřešení této otázky bylo pro rozhodnutí ve věci určující (významné), představuje napadené usnesení odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam; dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání Ing. D. B. je přípustné podle ustanovení § 237 odst.1 písm.c) o.s.ř.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Objevili-li se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, nějaký zůstavitelův majetek, popřípadě i dluh, provede se o tomto majetku řízení o dědictví; objevili-li se pouze dluh zůstavitele, řízení o dědictví se neprovede (§ 175x občanského soudního řádu).

Po právní moci usnesení, kterým bylo řízení skončeno, soud může (smí) provést řízení o dědictví jen o majetku, který - jak vyplývá z ustanovení § 175x občanského soudního řádu - dosud (v době do právní moci tohoto usnesení) nebyl v řízení o dědictví znám. Za dosud v řízení neznámý se zásadně pokládá takový zůstavitelův majetek, který v průběhu řízení o dědictví neuvedl (netvrdil) žádný z účastníků řízení o dědictví a který nevyplýval ani jinak nevyšel najevo z výsledků předběžného šetření nebo ze zpráv, které byly soudu v řízení sděleny na jeho dotaz, anebo z šetření, která byla soudem provedena v rámci přípravy jednání.

Jsou-li aktiva a pasiva dědictví mezi účastníky řízení o dědictví sporná, omezí se soud v řízení o dědictví jen na zjištění jejich spornosti; při určení obvyklé ceny majetku, výše dluhů a čisté hodnoty dědictví, popřípadě výše jeho předlužení, k nim nepřihlíží (srov. § 175k odst.3 občanského soudního řádu); stejně se postupuje, závisí-li rozhodnutí o vypořádání majetku, který měl zůstavitel s pozůstalým manželem ve společném jmění, na skutečnosti, která zůstala mezi pozůstalým manželem a některým z dědiců sporná (srov. § 175l odst.1 věta druhá občanského soudního řádu).

Sporností aktiv nebo pasiv dědictví ve smyslu ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu se v ustálené judikatuře soudů rozumí rozdílná (rozporná) tvrzení účastníků řízení o dědictví o skutečnostech, které jsou rozhodné pro posouzení (pro právní závěr), zda věc, právo nebo jiná majetková hodnota, popřípadě dluh, patřily zůstaviteli. Jsou-li údaje účastníků řízení o dědictví shodné nebo liší-li se jen v okolnostech, které nejsou pro právní hodnocení významné, jakož i tehdy, vyjádří-li některý z účastníků pouhý nesouhlas se zařazením majetku nebo dluhů do aktiv a pasiv dědictví, aniž by vůbec uvedl skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda věc, právo nebo jiná majetková hodnota, popřípadě dluh patřily zůstaviteli, nejde o spor o aktiva nebo pasiva dědictví. V případě, že účastníci mají jen rozdílný právní nebo jiný názor na otázku, zda věc nebo jiná majetková hodnota, popřípadě dluh patřily zůstaviteli, nemůže se soud omezit na "zjištění spornosti"; na základě svého právního posouzení musí rozhodnout, zda patří nebo nepatří do dědictví. Protože se soud v řízení o dědictví nezabývá těmi aktivy nebo pasivy dědictví, která zůstala mezi účastníky sporná, nejsou majetek nebo dluhy, jichž se spornost týká, v dědickém řízení vypořádány. Uvedené platí obdobně, zůstala-li mezi dědici a pozůstalým manželem sporná skutečnost, na níž závisí rozhodnutí o vypořádání společného jmění zůstavitele a pozůstalého manžela.

Nezařazení majetku nebo dluhů do aktiv a pasiv dědictví v důsledku postupu podle ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu nebo podle ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu nebrání účastníkům řízení, aby se domáhali svého práva žalobou mimo řízení o dědictví (§ 175y odst.1 občanského soudního řádu). Účastníci řízení o dědictví se mohou svých práv k tomuto majetku domáhat žalobou, a to jak v době, kdy dědické řízení ještě probíhá, tak i po jeho pravomocném skončení.

Žalobu podanou podle ustanovení § 175y odst.1 občanského soudního řádu soud projedná a rozhodne o ní v řízení podle Části třetí občanského soudního řádu (v tzv. sporném řízení). K žalobě je legitimován ten, kdo byl jako dědic účastníkem řízení o dědictví; řízení o žalobě se musí (buď jako žalobci nebo jako žalovaní) zúčastnit všichni dědici, jinak je dán nedostatek věcné legitimace (a žaloba proto musí být již z tohoto důvodu zamítnuta). V závislosti na obsahu žaloby a žalobním petitu může být rozhodnutím soudu nejen odstraněna spornost aktiv nebo pasiv dědictví nebo spornost

skutečnosti významné pro vypořádání společného jmění manželů podle ustanovení § 175l o.s.ř. [například na základě žaloby o určení podle § 80 písm. c) o.s.ř.], ale může dojít také ke konečnému řešení vztahu mezi dědici (mezi dědici a pozůstalým manželem) na základě žaloby na plnění [§ 80 písm. b) o.s.ř.], při níž vyřešení otázky sporných aktiv nebo pasív dědictví nebo skutečností významných pro vypořádání společného jmění manželů podle ustanovení § 175l o.s.ř. bude představovat posouzení předběžné otázky (srov. též právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 3.10.2007 sp. zn. 21 Cdo 2138/2006, který byl uveřejněn pod č. 70 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2008).

Nezařazení majetku nebo dluhů do aktiv a pasív dědictví v důsledku postupu podle ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu nebo podle ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu nutně - jak je dáno povahou věci - předpokládá, že takový majetek nebo dluh byl v (dosavadním průběhu) řízení o dědictví znám. Současně je zřejmé, že k nezařazení majetku nebo dluhů do aktiv a pasív dědictví může v konkrétním řízení o dědictví dojít nejen v souladu s požadavky ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu nebo ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu, ale i (jak tomu bylo také v původním řízení o dědictví po O. B.) v rozporu se zákonem. Z pohledu (dodatečného) řízení o dědictví prováděného podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu však není (a nemůže být) významné, zda nezařazení majetku nebo dluhů do aktiv a pasív dědictví proběhlo v (původním) řízení o dědictví v souladu se zákonem; dodatečné projednání dědictví totiž neslouží (a nemůže sloužit) k nápravě chyb původního dědického řízení (srov. například právní názor vyjádřený v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29.12.1995 sp. zn. 24 Co 261/95, který byl publikován pod č. 2 v časopise Ad Notam, roč. 1996), k němuž jsou určeny (a mohou být účastníky využity) řádné a mimořádné opravné prostředky. Při (dodatečném) projednání dědictví podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu je soud vázán výsledky dosavadního řízení, vychází z nich a v ničem do stavu jím vytvořeného nezasahuje; důvodem takového (dodatečného) projednání dědictví není tedy vadnost (nezákonnost) rozhodnutí, jímž bylo (původní) řízení o dědictví skončeno, ani porušení procesních zásad při projednání a rozhodování dědické věci, ale neúplnost skutkových podkladů týkajících se jen (a výlučně) rozsahu zůstavitelova majetku nebo dluhů, která se nedotýká správnosti (původního) rozhodnutí. Soud v (dodatečném) řízení o dědictví podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu je vázán výsledkem (původního) dědického řízení tak, jak byl vyjádřen v souvislosti se skončením projednání dědictví, a není oprávněn znovu (samostatně) zkoumat, zda majetek nebo dluhy jsou opravdu ve smyslu ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu nebo ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu v dědickém řízení sporné (srov. též právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.8.2012 sp. zn. 21 Cdo 1305/2010). Nebyl-li v (původním) řízení o dědictví majetek nebo dluh zařazen do aktiv a pasív dědictví a došlo-li k tomu v důsledku postupu podle ustanovení § 175k odst. 3 občanského soudního řádu nebo podle ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu, soud o takovém majetku nebo dluhu (dodatečné) řízení o dědictví neprovede, i kdyby byl v (původním) řízení o dědictví učiněn závěr o jejich spornosti v rozporu se zákonem.

Majetek nebo dluh, který nebyl v (původním) řízení o dědictví zařazen z "důvodu spornosti" do aktiv nebo pasív dědictví, jsou způsobilým předmětem (dodatečného) řízení o dědictví podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu jen tehdy, jestliže byla jejich původní spornost mimo řízení o dědictví odstraněna (například rozhodnutím soudu vydaným na základě žaloby podané podle ustanovení § 175y odst.1 občanského soudního řádu v řízení podle Části třetí občanského soudního řádu) tak, že již nepochybně patří do dědictví, aniž by současně došlo ve vztahu k tomuto majetku nebo dluhu také ke konečnému vyřešení vztahu dědiců (dědiců a pozůstalého manžela). Jen v takovém případě lze dovozovat, že se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, objevil zůstavitelův majetek nebo dluh sice (původně) "vyřazený" pro spornost, nově (po právní moci usnesení, jímž bylo původní řízení o dědictví skončeno) však již mezi účastníky řízení nesporný,

ohledně kterého je třeba provést vypořádání mezi dědici.

V projednávané věci byla práva a povinnosti zůstavitelky z účtů vedených u Československé obchodní banky a.s. č. a č. soudy projednána a vypořádána v (dodatečném) řízení o dědictví provedeném podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu, ačkoliv v (původním) řízení o dědictví, které bylo skončeno usnesením soudu prvního stupně ze dne 4.4.2006 č.j. 25 D 346/2005-277, k nim nebylo přihlédnuto podle ustanovení § 175k odst.3 občanského soudního řádu, a ačkoliv jejich spornost mezi účastnicemi nebyla mimo dědické řízení do té doby odstraněna. Dovolatelka tedy právem soudům vytýká, že provedly (dodatečné) řízení o dědictví, i když o takovém majetku zůstavitelky nemělo proběhnout, neboť účastnice se mohly (a měly) svých práv k tomuto majetku domáhat žalobou mimo dědické řízení podanou podle ustanovení § 175y odst.1 občanského soudního řádu.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci; Nejvyšší soud České republiky proto napadené usnesení podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o.s.ř. zrušil. Jelikož důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i pro usnesení soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud i toto rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu v Příbrami) k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)